

ifølge hvilken den Underordnede skal kunne protestere imod en Straf og forlange sit Forhold undersøgt ved Forhør og paadømt ved Krigsret, har ikke Stort at betyde, og i den Tid, jeg har havt den Ære at være i Tjenesten, har jeg ikke en eneste Gang hørt, at en UndergIVEN har forlangt sin Sag undersøgt og paadømt ved Krigsret. Han kender nemlig altfor vel Følgen deraf; han veed, hvorledes Krigsretten er sammensat, og hvorledes den derfor ikke gjerne underkender den af den Foresatte engang fældede Dom. Noget af det Værste ved denne Straf er, at den skal kunne anvendes arbitrært, og jeg troer, at det er en overordentlig høvelig Sag at hengive de Menige til de Befalendes arbitraire Afgjørelse, hvad Straf angaaer. Aarsagen til, at Krumslutningsstraffen i 1860 ikke ogsaa blev afkæffet som Straf efter Krigsretsdom, var den, at den meget sjældent blev anvendt efter Dom, hvilket man ogsaa kan see af den Betænkning, der er afgiven i det andet Thing. Det er ganske interessant at see, at Krumslutningsstraffen i Perioden fra 1855 til 1867, altsaa i 13 Aar, kun er bleven anvendt 29 Gange efter Krigsretsdom, medens den derimod i de 10 Aar af samme Periode, fra 1855 til 1860 og fra 1864 til 1867, i hvilke den kunde anvendes arbitrært, kom 5,756 Gange til Anvendelse. Jeg troer virkelig, at dette er et slaaende og stærkt Beviis paa, hvorledes den, der er i Besiddelse af en Straffemyndighed, med ikke stor Uvillie benytter den, og at der ikke længere kan være Tvivl om, at man maa frygte for en villaerlig Brug af Straffen. — Jeg maa tilstaae, at jeg ikke har kunnet undlade at undre mig noget over en Betragtning, som er fremsat i det andet Thing, og hvorpaa jeg skal tillade mig at gøre opmærksom. Med Hensyn til, hvad jeg før omtalte, at en Mand kan forlange sin Sag undersøgt ved Forhør og Krigsret, er det nemlig sagt af den ærede Ordfører i det andet Thing, at det er at stille sine Foresatte blot, „thi det er jo aabenbart, at der vilde ligge en Nedbrydelse af den vedkommende Foresattes Stilling, ligeoverfor de Overordnede, hvis det kunde lykkes den Underordnede at bevise, at han havde misbrugt sin Myndig-

hed.“ Hvis den Underordnede altsaa kan bevise, at den Overordnede har misbrugt sin Myndighed, er dette en Nedbrydelse af dennes Stilling. Det er en Paastand, som er sans replique, og som jeg ikke skal gjøre nogen videre Bemærkning ved, men jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at det staaer i Landsthingsatidenden Spalte 884. — Det er ganske vist, hvad der blev anført af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (C. B. Nyholm), at der, hvergang en stærkere Straf er ophævet, er fremkommet, jeg vil ikke sige Raab, men Uvillie derimod, og det var saaledes Tilfældet, da Spidsrodstraffen blev afkæffet. Jeg mindes meget nøie, at der dengang blev sagt af mange rettroende Militaire, at nu var det forbi med Disciplinen i Hæren, nu risikerede man Alt, og det gik accurat til paa samme Maade, da Reformbillen blev gennemført i England, idet en Mand i Overhuset da udbrød: Nu er Englands Hæderssol for evig gaaet ned. — Der er en Uttring, som den høitærede fungerende Krigsminister har fremført i Landstinget, og som jeg ikke ret kan forstaae. Den høitærede Minister yttrede, at man havde mere nedværdigende Straffe end den her omtalte, og deriblandt anførte han f. Ex. mørk Arrest, men jeg troer ikke, at mørk Arrest er en mere vanærende Straf end det, at blive bunden op til en Væl, et Træ o. s. v.; jeg troer tværtimod, at den, efterdi den altid, som Følge af sin Natur, maa erøveres skjult, er mindre vanærende. Dog dette er kun en Bemærkning, som jeg i Forbigaaende kommer med, og hvorved jeg ikke videre skal dvæle. Vil man imidlertid fastslaae det Princip, at der bør findes Straffe af den Art, at en hurtig Erøvering deraf kan finde Sted — jeg taler her alene om, hvad der gjælder i Fredstid — saa maae vi, eller kunne vi idetmindste forudsæe, at man med Tiden vil komme med den Paastand, at Udsoningen af Arreststraffe — det være sig nu staaende Arrest, mørk Arrest, Arrest paa Vand og Brød o. s. v. — tager for lang Tid, og at der iftedet derfor maa anvendes Straffe, som lade sig erøvere ganske anderledes hurtig, f. Ex. Rotting og Fugtel. Forslag om saadanne